

WACHTEN OP HET 'ECHTE LEVEN'

Roni Kalderon was een Israelisch voetbaltalent, die in het seizoen 1972-73 bij Feyenoord trainde. Er lag een contract voor de buitenspeler klaar, maar hij verdween spoorloos. Zijn leven lijkt op een rollercoaster: na mislukte voetbalavonturen bij Feyenoord en Ajax groeide hij uit tot drugsbaron 'Papi', werd tweemaal veroordeeld tot lange celstraffen, maar wist beide keren te ontsnappen. Sinds zijn laatste verdwijning (1993) circuleren er tal van wilde verhalen. Versies variëren van geliquideerd en gedumpt in de Hudson tot ondergedoken in Israël met een nieuwe identiteit? De FBI en de Israëlische staat zijn nog steeds naar hem op zoek, maar ook Tom Egbers. *

Feyenoord Magazine reconstrueert de negen maanden, dat het Feyenoord-avontuur van Roni Kalderon duurde. Het begon met een telefoontje uit Amsterdam.

Op vrijdag 26 augustus 1972 belt een Israëlische speler naar de Kuip. Of hij meneer Brox mag spreken. Het is Aharon Kalderon, roepnaam Roni, opgegroeid in een buitenwijk van Tel Aviv. Twee dagen eerder heeft Ajax-voorzitter Van Praag laten weten geen belangstelling meer in de aanvaller te hebben, die in 1970 door Rinus Michels was ontdekt, maar na vier maanden spoorloos uit Amsterdam verdween. Roni wordt door zijn manager Nurielli ingefluisterd om het te proberen bij aartsrivaal Feyenoord. Een kleine wraak-actie. Dat interesseert manager Brox niet. Hij ontvangt Roni met open armen, maakt de afspraak dat hij dinsdag om 10 uur kan meetrainen en 's avonds meespelen tegen Zwart Wit '28. En zo speelt Roni vijf dagen na de afwijzing van Ajax in het Feyenoord-shirt tegen de zaterdagamateurs.

Een week later - 5 september 1972 - mag hij meedoen tegen HSV, een oefenwedstrijd. Een wonderlijk en dramatisch toeval. Het is de dag dat in München het gijzelingsdrama plaatsvindt. Elf Israëlische atleten zijn die nacht door Palestijnse terroristen vermoord. Uitgerekend deze avond debuteert de Israëlische voetballer in de Kuip. Roni doet die dinsdagavond zijn best om niet aan het bloedbad te denken, aan de landgenoten die door Palestijnse terroristen zijn omgebracht. Het 20-jarige talent is vastbesloten te laten zien wat hij kan. Happel probeert hem uit als rechtsbuiten. Achter hem staat het beroemde middenveld met Jansen, Hasil en Van Hanegem, mannen die de Europa Cup I hebben gewonnen. Feyenoord dat de competitie met 4 overwinningen is begonnen, etaleert deze dinsdagavond zijn grote vorm. Tegenstander HSV wordt van het veld geblazen met 5-2. Kalderon maakt indruk, valt op door zijn techniek, zijn flitsende demarrages, zijn bravoure en een wonderschone goal. Vlak na rust maakt hij een hoge bal met de punt van zijn rechterschoen dood, tikt hem binnen een fractie van een seconde voor de linker en schiet hem hoog en droog achter doelman Kargus. De 15 duizend toeschouwers veren op voor een staande ovatie. Na afloop zegt Kalderon dat het drama in München hem wel degelijk zwaar had aangegrepen: 'Ik voel me rot, maar wat doe je eraan? Niet spelen heeft weinig zin. Het was ook voor mij persoonlijk van belang: morgen wordt er gesproken over een contract.'

Happel vindt Roni 'een pracht voetballer'. Dus wil Brox de kleine, frêle aanvaller graag aan de selectie toevoegen, maar er zijn problemen. Israel

wil niet dat hun spelers naar het buitenland vertrekken en hanteert de regel dat een speler die, dat dat wel doet, een jaar lang geen officiële wedstrijden kan spelen. De Fifa neemt deze 'straf' over.

Brox doet zijn best om de Israëlische voetbalbond gunstig te stemmen en belooft dat Feyenoord op 22 november een wedstrijd zal spelen tegen de nationale ploeg van Israël. Voor een kleine onkostenvergoeding van 50.000 gulden vliegt Feyenoord naar Tel Aviv. Half oktober ziet de manager af van deze wedstrijd, om overbelasting van de spelers te voorkomen: Feyenoord zit nog in de Uefa-cup en wil dat seizoen perse kampioen worden. Ondanks de afzegging zegt de Israëlische bond toe dat Kalderon in 1973/74 voor Feyenoord mag uitkomen. Brox belooft Roni dat hij op 1 juli 1973 definitief zal worden gecontracteerd. Tussentijds krijgt hij een vergoeding van 1.750 gulden per maand. Ineens ziet de toekomst van Kalderon er weer zonnig uit. In oktober trouwt hij met Yael Kopelovich, een lief meisje van 18 die hij in Israel heeft ontmoet. Het stel maakt een huwelijksreis door de Verenigde Staten om neer te strijken in Rotterdam-Zuid. Ze verblijven in het knusse Hotel Astoria op Pleinweg 203, waar Roni als 'een broer wordt opgevangen.' Hij is vol goede voornemens: 'Bij Feyenoord wil ik er hard tegenaan gaan. Ik wil ze laten zien wat ik kan.' Hij traint dagelijks met de selectie. Happel klaagt naar de pers over zijn conditie: 'Als ik drie ballen naar hem gooi, is-ie dood.' Roni laat de krant met de Happel-quote aan de portier van het hotel zien en vraagt wat de trainer over hem gezegd heeft. De portier vertaalt het, en Roni weet wat hem te doen staat. Harder trainen. Vlak voor kerst zijn er weer oefenwedstrijden en kan Roni eindelijk weer 'ns aan de bak. Hij speelt mee tegen Club Brugge en Zwart Wit '28. Het zullen zijn laatste speelminuten voor Feyenoord zijn, maar dat weet hij op dat moment nog niet. Alles lijkt in kannen en kruiken. Brox heeft voor het jonge stel een flatje in Zwijndrecht geregeld. Vanuit hun woning op de derde verdieping hebben ze fraai zicht op de Maas. Dat is andere koek dan de Bijlmer, waar Ajax hem posteerde en hij als 17-jarige wegwijnde van eenzaamheid.

Willem van Hanegem, die in Hendrik-Ido-Ambacht woont, haalt de Israëliër dagelijks op voor de training. Roni heeft het zo naar zijn, dat hij de spits van de nationale ploeg - Mordechai Spiegler - adviseert ook naar Feyenoord te komen. Daar heeft de international (83 caps) wel oren naar,

hij stuurt een sollicitatiebrief. Brox kan wel een spits gebruiken en nodigt hem uit voor een training-stage en zo lopen er dus 2 Israëlische voetballers rond in de Kuip. Niet lang, want Spiegler wordt afgeserveerd, vertrekt naar RC Strasbourg om later met Pele samen te spelen bij de New York Cosmos.

Het is inmiddels februari. Roni zegt tegen de pers dat hij nog een klein half jaar verwijderd is van 'zijn echte leven'. Hij kijkt uit naar de 1e juli: 'Dan kan ik eindelijk echt voetballen. Niet in onbelangrijke vriendschappelijke wedstrijden, maar ook in de competitie.' Op een kritische vraag over zijn talrijke problemen in Israel, geeft Roni aarzelend toe, dat hij in Israël wel eens moeilijk was. 'Ik liep wel eens weg bij trainingen, ik had ook wel eens ruzie. Ach, ik was doodgewoon te vaak in het nieuws. Maar wie was ik? Ik was toen 17, 18 jaar. Het ging allemaal veel te snel. Nu ben ik getrouwd, vraag me niet hoe het huwelijk is, want ik zit pas vier maanden in het vak, maar voor mijn gevoel ben ik nu veel evenwichtiger.'

Ronny Kalderon met zijn vrouw Yael voor zijn tijdelijk woonadres. Hij verhuist volgende week naar Zwijndrecht.

Roni traint wel, maar het is lastig om motivatie uit jezelf te halen wanneer je niet speelt. Discipline is niet zijn sterkste kant. Ergens in het voorjaar gaat het mis. Hij raakt in de ban van Atilla Ladinsky, de Hongaarse avonturier, die een flatje boven hem woont. De twee trekken dag en nacht met elkaar op. Ze speculeren over de toekomst: Is er wel plek voor hen? Buitenspelers Kristensen en Ressel lijken eerste keus. Bovendien jaagt Feyenoord op de broertjes Van de Kerkhoff van Twente. Ladinsky denkt aan een transfer naar België, en wil Roni meenemen.

Eind mei haalt Van Hanegem Roni op voor de training, maar belt tevergeefs aan. De Israëliër is onvindbaar. Niemand weet hij waar is. Dan wordt hij gesignaleerd bij een wedstrijd van Standaard Luik. Het gerucht gaat dat Ladinsky's makelaar hem daar wil onderbrengen. Roni heeft de conclusie getrokken dat er geen toekomst is bij Feyenoord, en is met de noorderzon vertrokken, zoals hij dat vaker heeft gedaan, en altijd zal blijven doen.

Brox is het zat, en wil snel van de Israëliër af. Hij schakelt een Rotterdamse zakenman in, - directeur van een oliemaatschappij - die Roni aan FC Paris weet te slijten zonder dat ze hem hebben zien spelen. FC Paris betaalt 90 duizend gulden. De man wordt beloond met een seizoenkaart voor het leven. Roni's avontuur in Parijs is ook van korte duur. Hij maakt zich er al snel onmogelijk. Gedesillusioneerd keert hij terug naar Israel, voetbalt nog even bij Ramat Gan op het hoogste niveau, om in 1977 plots naar New York te vertrekken en schoenen te verkopen in de zaak van zijn ouders. Dat is te saai, hij neemt het vliegtuig naar Los Angeles en dompelt zich onder in de drugscene. Vijf jaar lang lopen de zaakjes gesmeerd tot in Tel Aviv een Amerikaan wordt opgepakt met cocaïne. Hij zegt een koerier van Roni Kalderon te zijn. De FBI levert Roni uit aan Israel. Hij wordt tot 10 jaar celstraf veroordeeld, maar keert een paar maanden later na een weekendverlof niet meer terug. Met een zeilboot vaart hij naar Griekenland om van daaruit door te reizen naar Brazilië, het enige land ter wereld dat geen uitleveringsverdrag heeft met Israel. Daar geeft hij leiding aan een drugsbende en noemt zich Rolanda Ventura Silvera - 'Papi' - , afkomstig uit Paraguay. Wanneer Roni in 1986 met 380 kilo cocaïne wordt betrapt, weet de Braziliaanse politie dat ze van doen hebben met een grote jongen uit de drugswereld. Zijn alias-naam wordt snel doorgeprikt.

Vingerafdrukken - en contact met Israël - wijzen uit dat het om Roni Kalderon gaat. Deze keer wordt hij veroordeeld tot 32 jaar en belandt in de gevreesde strafgevangenis van Sao Paulo, waar honderdduizend gevangenen in erbarmelijke omstandigheden moeten samenleven. Echtgenote Yael laat het huwelijk ontbinden. Roni's vader probeert vanuit New York zijn zoon met een leger advocaten vrij te krijgen. Dat lukt niet. Een desperate poging om zijn zoon met een helikopter te bevrijden strandt vroegtijdig. De vader wordt gearresteerd. Toch lukt het Roni in 1993 te ontsnappen. Waarheen hij vlucht is onbekend. Tot op de dag van vandaag weet niemand waar hij verblijft. Familieleden die door cameraploegen worden belaagd, zeggen stevast 'Geen commentaar.' Het mysterie rond Kalderon blijft in stand. In 2018 verjaart zijn straf, wellicht duikt hij dan weer op.

Bij zijn oude club Hapoel Tel Aviv, waar hij op zijn vijftiende debuteerde in het eerste, is hij nog steeds een held. Op de tribune van het Bloomfield Stadium houden ze een plekje vrij: rij 16, stoel 41.

Journal Braziliaanse TV: oktober 1986

